

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 536/2023-42

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. B1-32Cb/33/2018 takto

rozhodol:

1. Postupom Mestského súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. B1-32Cb/33/2018 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava III **prikazuje** v konaní sp. zn. B1-32Cb/33/2018 konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadost'učinenie **500 eur**, ktoré **je** jej **povinný** vyplatiť Mestský súd Bratislava III do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava III **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **530,85 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. októbra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 11 ods. 1, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojich práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-32Cb/33/2018. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov, priznal jej finančné zadosťučinenie 11 820 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh ústavný súd zistil, že sťažovateľka sa žalobou z 13. apríla 2018 domáhala proti žalovanému náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom.

3. Dňa 21. mája 2018 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu, ktorý uhradila 23. mája 2018. Okresný súd 10. októbra 2018 doručoval žalovanému žalobu a vyzval ho na vyjadrenie.

4. Dňa 10. decembra 2018 a 22. mája 2019 boli okresnému súdu doručené oznámenia o vstupe intervenientov do konania na strane žalovaného, ktoré súd 21. júla 2020 zaslal žalobkyni.

5. Sťažovateľka na výzvu z 20. októbra 2020 doručila okresnému súdu 19. novembra 2020 repliku spolu s doplnením žaloby, ktorú 23. novembra 2020 okresný súd zaslal protistrane.

6. Dňa 18. januára 2021 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, ktorého následne súd 21. apríla 2021 vyzval na preukázanie skutočností, že oznámenie o vstupe intervenienta do konania podala oprávnená osoba.

7. Žalovaný 6. mája 2021 doručil súdu odpoveď na výzvu, ktorú doplnil 11. augusta 2021.

8. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 536/2023-23 z 22. novembra 2023 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v celom rozsahu.

9. Dňa 11. decembra 2023 mestský súd stanovil termín pojednávania na 22. február 2024.

10. Z písomného podania mestského súdu ústavný súd zistil, že sťažovateľka vzala 24. januára 2024 žalobu v celom rozsahu späť a žiada mestský súd o zastavenie napadnutého konania, pričom žalovaný so späťvzatím žaloby a zastavením konania vyjadril 25. januára 2024 súhlas.

II.

Argumentácia sťažovateľky

11. Sťažovateľka uvádza, že dĺžku namietaného konania nemožno za žiadnych okolností ospravedlniť právnou či faktickou zložitou vecí, keďže obdobné konania o náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom patria k bežnej agende všeobecných súdov. Neprimeraná dĺžka namietaného konania nebola podľa jej názoru vyvolaná jej správaním a zdôrazňuje, že je v napadnutom konaní aktívnou stranou sporu a poskytla súdu všetku potrebnú súčinnosť.

12. Sťažovateľka argumentuje, že porušovateľ v danej veci za 5 rokov a 6 mesiacov vedenia konania neodstránil jej právnu neistotu, na základe čoho dochádza k tomu, že sťažovateľka nemôže pokojne užívať a vlastniť svoj majetok či brať z neho plody, naopak, porušovateľ svojím neefektívnym, nesústredeným konaním k porušovaniu jej práva vlastniť a pokojne užívať jej majetok priamo prispieva.

13. Sťažovateľka požaduje primerané finančné zadosťučinenie 11 820 eur, ktoré podľa jej názoru zodpovedá ujme v pocitoch nespravodlivosti, neistoty a stresového vypätia z prebiehajúceho sporu a právnej neistoty, ako i spravodlivosti, ktorej sa jej v konaní malo dostať včasným a riadnym právoplatným rozhodnutím vo veci.

III.

Vyjadrenie mestského súdu a replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie mestského súdu:

14. Mestský súd k ústavnej sťažnosti zaujal stanovisko podaním sp. zn. Spr 634/2023 z 20. decembra 2023, v ktorom okrem iného uviedol, že z naznačeného priebehu konania je zrejmé, že súd vo veci priebežne konal „čo možno najplynulejšie s prihliadnutím na nadmernú zaťaženosť súdnych oddelení jednotlivých zákonných sudcov“. Vo vzťahu k celkovej namietanej dĺžke konania poukázal všeobecne na skutkovú a právnu náročnosť veci, ako aj opakované zmeny zákonného sudcu. Mestský súd konštatoval, že k vzniku prieťahov v konaní došlo predovšetkým v období od 15. decembra 2021, keď bola vec pridelená aktuálnej zákonnej sudkyňi na rozhodnutie, do 11. decembra 2023, keď bol vo veci nariadený termín pojednávania.

15. Mestský súd uviedol, že sťažovateľka nevyužila všetky dostupné prostriedky na dosiahnutie nápravy vo veci, a to predovšetkým „nevyužila možnosť postupu podľa § 62 – 68 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a nečinnosť tunajšieho súdu nenamietala podanou sťažnosťou na prieťahy v konaní adresovanou predsedovi súdu“, ktorú považuje za účinný prostriedok nápravy. Žiada, aby ústavný súd zohľadnil túto okolnosť pri určení primeraného finančného zadosťučinenia.

16. Podľa názoru mestského súdu za prieťahy v súdnych konaniach nenesie zodpovednosť mestský súd a jeho sudcovia, ale samotný štát. Je toho názoru, že by bolo „viac ako vhodné, aby túto skutočnosť konštatoval pri svojich nálezoach aj ctený ústavný súd“.

III.2. Replika sťažovateľky:

17. Sťažovateľka vo svojej replike predovšetkým zdôrazňuje, že po vyše 5 rokoch a 8 mesiacoch od podania žaloby nie je namietané konanie právoplatne skončené, pričom porušovateľ nariadil termín prvého súdneho pojednávania na 22. február 2024, t. j. po 5 rokoch a 10 mesiacoch odo dňa podania žaloby.

18. Sťažovateľka uvádza, že porušovateľ vo svojom vyjadrení poskytol iba argumenty na účel ospravedlnenia prieťahov a neprimeranej dĺžky konania (zmena sudcu, personálna situácia atď.), avšak neposkytol faktické argumenty, ktoré by dokazovali, že v danom konaní sa nevyskytli prieťahy, práve naopak, porušovateľ síce tvrdil, že vo veci priebežne koná, z jeho samotného písomného vyjadrenia však vyplýva, že prieťahy pripúšťa.

19. K argumentu porušovateľa, že sťažovateľka nevyužila všetky dostupné prostriedky na dosiahnutie nápravy vo veci, sťažovateľka poukazuje „na ustálenú judikatúru ESLP, ktorý uviedol, že sťažnosť predsedovi súdu nemožno považovať za účinný prostriedok nápravy“.

20. Argumenty o preťaženosti či kritickej situácii personálneho obsadenia vo vzťahu k sťažovateľke a jej pretrvávajúcej právnej neistote sťažovateľka považuje za absolútne irelevantné a podľa jej názoru nemôžu nijakým spôsobom ospravedlniť to, že sa ani po vyše 5 rokoch a 8 mesiacoch nedočkala nastolenia právnej istoty.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

21. Podstatu ústavnej sťažnosti sťažovateľky tvorí námietka, že v dôsledku nečinnosti a neefektívnej činnosti všeobecného súdu došlo v napadnutom konaní k vzniku zbytočných prietahov, pričom zároveň celková dĺžka napadnutého konania je neprimeraná, odôvodňujúca vyslovenie porušenia základných práv sťažovateľky podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 11 ods. 1, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 listiny a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu.

22. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 302/2020).

23. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 22/2016) spravidla zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

24. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právna a skutková zložitosť prejednávanej veci, ústavný súd konštatuje, že spory, ktorých predmetom je náhrada škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom, v zásade patria medzi bežnú rozhodovaciu agendu všeobecných súdov. Vychádzajúc z predloženého spisového materiálu, konštatuje, že dosiaľ nič nenasvedčuje tomu, že by išlo o skutkovo či právne mimoriadne náročný spor.

25. V konaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na prietahoch konania podieľa osoba, ktorá podala ústavnú sťažnosť vo veci porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní príslušného spisového materiálu ústavný súd zistil, že sťažovateľka svojím správaním v napadnutom konaní neovplyvnila nežiaducim spôsobom jeho dĺžku. Zároveň musí prisvedčiť mestskému súdu, že sťažovateľka neprejavila dostatočný záujem o rýchle prerokovanie žaloby ani tým, že nevyužila právny prostriedok, sťažnosť na postup súdu podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, ktorý mal potenciál odstrániť zbytočné prietahy v konaní, čo sa týka predsedu súdu, nad plynulosťou konania. Aj uvedené skutočnosti zohľadňoval pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadostučinenia.

26. Tretím hodnotiacim kritériom je postup mestského (pôvodne okresného) súdu v napadnutom konaní. K tomu je potrebné v prvom rade uviesť, že napadnuté konanie od podania žaloby 13. apríla 2018 až do podania ústavnej sťažnosti nielenže nebolo právoplatne skončené, ale v napadnutom konaní nebolo nariadené ani len prvé pojednávanie. Až po vyše 5 rokoch a 8 mesiacoch od jeho začatia a po podaní ústavnej sťažnosti mestský súd nariadil termín pojednávania na február 2024. Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že dĺžku konania poznačili viaceré obdobia dlhodobej neodôvodnenej nečinnosti súdu (od októbra 2018, keď okresný súd doručoval žalovanému žalobu, do júla 2020, keď oznámenia intervenientov okresný súd zaslal žalobkyni, od apríla 2021, keď okresný súd vyzval žalovaného na preukázanie skutočností, do decembra 2023, keď mestský súd stanovil termín pojednávania na 22. február 2024).

27. Na základe uvedených zistení je zrejmé, že mestský súd nezvolil v súdnom konaní taký procesný postup, ktorý by smeroval k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza.

28. Obranu okresného súdu spočívajúcu v uvádzaní dôvodov, ktoré mohli ako objektívne príčiny spôsobiť prieťahy v konaní, ústavný súd so všeobecným odkazom na svoju ustálenú judikatúru neakceptoval. Ústavnému súdu je, samozrejme, známy fakt nie optimálneho stavu v súdnom systéme, aj pokiaľ ide o personálne obsadenie a vyťaženosť súdov, resp. aspoň niektorých z nich, pričom štát je primárne zodpovedný za to, aby zabezpečil dostatočné personálne a materiálno-technické podmienky pre riadny výkon spravodlivosti. Avšak nedostatky v tejto oblasti v žiadnom prípade nesmú byť na ujmu právam strán konania. Ústavný súd zdôrazňuje, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších zamestnancov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní (I. ÚS 3/2020).

29. Ústavný súd preto s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku napadnutého konania (takmer 6 rokov) bez rozhodnutia v merite veci a na zistené obdobia dlhodobej nečinnosti súdu dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom. Na tomto základe rozhodol, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

30. Z petitu ústavnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľka namieta v konaní pred ústavným súdom aj porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny na základe toho, že mestský súd konal v napadnutom konaní so zbytočnými prieťahmi.

31. Ústavný súd konštatuje, že v systematike ústavy sú primeraná celková dĺžka, rýchlosť, plynulosť a efektívnosť súdneho konania obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nespadá pod ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy, pokiaľ namietané porušenie tohto základného práva nedosahuje takú intenzitu, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti daného prípadu by bolo možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (napr. IV. ÚS 242/07). V sťažovateľkinom prípade

o takúto situáciu zjavne nejde, preto v tejto časti ústavný súd sťažnosti nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

32. Pokiaľ ide o sťažovateľkou uplatnenú námietku porušenia jej základných práv zaručených čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ústavný súd konštatuje, že nezistil takú intenzitu zbytočných prietahov v namietanom konaní, ktorá by mala za následok zásah až do samotnej podstaty označených hmotných práv, a teda by mu umožnila urobiť záver o porušení označených práv sťažovateľky. Vzhľadom na uvedené okolnosti ani tejto časti ústavnej sťažnosti sťažovateľky nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

V.

Príkaz konať vo veci a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

33. V záujme efektívnosti ochrany poskytnutej sťažovateľke ústavný súd prikázal mestskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) konať v predmetnej veci bez zbytočných prietahov, pretože ku dňu prerokovania ústavnej sťažnosti napriek späťvzatiu žaloby nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené (bod 2 výroku rozhodnutia).

34. Sťažovateľka si v ústavnej sťažnosti žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie 11 820 eur z dôvodov uvedených v bode 12 tohto rozhodnutia.

35. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

36. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti posudzovanej veci považoval za potrebné priznať sťažovateľke finančné zadosťučinenie. Pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy všetky okolnosti danej veci, predovšetkým však obdobia dlhodobej nečinnosti súdu a celkovú dĺžku napadnutého konania. Zároveň však pri rozhodovaní o výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia prihliadol na v celku indiferentný prístup sťažovateľky k priebehu napadnutého konania, keď napriek nespokojnosti s postupom súdu nevyužila jednoduché a prístupné prostriedky (sťažnosť predsedovi súdu podľa § 62 zákona o súdech), ktoré mohli viesť k tomu, aby v jej veci konajúci súd konal a rozhodol, ale volila priamo podanie ústavnej sťažnosti, a v neposlednom rade tiež aktuálny stav konania (späťvzatie žaloby). Po zohľadnení týchto okolností, majú na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy 500 eur sťažovateľke za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

37. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné

zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

VI. Trovy konania

38. Sťažovateľka si uplatnila náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré jej vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním právnu zástupkyňou.

39. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Za prvé dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania a podanie ústavnej sťažnosti, vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2022, ktorá bola 1 252 eur, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2023. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2023 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje sumu 208,67 eur. Takto stanovená odmena predstavuje pri dvoch úkonoch 417,34 eur, s režijným paušálom 2 x 12,52 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) spolu 442,38 eur. Pokiaľ ide o ďalší úkon právnej služby – repliku sťažovateľky, ústavný súd konštatuje, že neobsahujú nové, resp. ústavnoprávne relevantné skutočnosti, ktoré mu nie sú známe, preto odmenu za uvedený úkon nepriznal. Keďže právna zástupkyňa sťažovateľky je platiteľkou dane z pridanej hodnoty, uvedená celá suma bola zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Ústavný súd teda priznal úspešnej sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia 530,85 eur (bod 4 výroku nálezu).

40. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označenej v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2024

Peter Molnár
predseda senátu